

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6XCdo/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 1212225142
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1212225142.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhrade majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 15C/203/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. júla 2014 sp. zn. 8Co/711/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa v konaní domáhala, aby žalovanej bola uložená povinnosť nahradiť jej majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Tvrdila, že ujmu spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“), preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť a vec treba prikázať inému súdu toho istého stupňa.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. novembra 2012 sp. zn. 9Co/555/2012 na odvolanie žalobkyne potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo 4. októbra 2012 č. k. 15C/203/2012-11, ktorým tento uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- Eur za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Na základe dovolania žalobkyne proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. apríla 2013 sp. zn. 6 Cdo 92/2013 toto dovolanie odmietol ako neprípustné [§ 243b ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.].

3. Žalobkyňa návrhom z 31. júla 2013 požiadala o vrátenie poplatku (ak medzičasom došlo k jeho zaplateniu), resp. o zrušenie uznesenia ukladajúceho povinnosť zaplatiť súdny poplatok (ak k jeho zaplateniu ešte nedošlo). V návrhu poukázala na to, že Krajský súd v Bratislave vylúčil najmenej jedného

sudcu Okresného súdu Bratislava II z prejednávania a rozhodovania tejto veci, čo podľa názoru žalobkyne zakladá v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch dôvod na vrátenie poplatku.

4. Súd prvej inštancie uznesením z 25. septembra 2013 č. k. 15C/203/2012-81 návrhu žalobkyne na vrátenie súdneho poplatku nevyhovел. Poukázal na to, že Krajský súd v Bratislave v uznesení zo 17. októbra 2012 sp. zn. 4NcC/59/2012 konštatoval len čiastočnú opodstatnenosť žalobkyňou vznesenej námietky zaujatosti (nevylúčil všetkých sudcov súdu prvej inštancie, najmä nie sudcu rozhodujúceho v tejto veci). Súd prvej inštancie z tohto dôvodu dospel k záveru, že v danom prípade nie je naplnený zákonný predpoklad na rozhodnutie v zmysle § 11 ods. 1 veta tretia zákona o súdnych poplatkoch.

5. O odvolaní žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. júla 2014 sp. zn. 8Co/711/2013 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na vrátenie súdneho poplatku (resp. podmienky na zrušenie rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok) upravené v § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

6. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p., pričom dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. e/, f/ a g/ O. s. p. (t. j., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a že rozhodoval vylúčený sudca). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy vyplývajúcej z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

8. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

9. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom už na základe skôr podaného dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 213/2015, 3 Cdo 75/2014, 3 Cdo 92/2014, 3 Cdo 164/2014, 5 Cdo 220/2014, 5 Cdo 313/2014, 7 Cdo 470/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. 1. 2015, len dodáva, že od uvedeného dátumu je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia §

447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. Keďže predmet dovolacieho konania sa týkal poplatkovej povinnosti žalobkyne, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. V časti konania, v ktorej sa rieši poplatková povinnosť strany sporu, vystupuje totiž len táto strana, preto z povahy veci je rozhodovanie o náhrade trov vylúčené.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.